

कीर्तिपुर नगर क्षेत्रका सरकारी निकायहरूको आ-आफ्नै गुनासो 'चोरी, लोडसेडिङ र अभिभावक विहिन'

कीर्तिपुर सन्देश /

कीर्तिपुरमा रहेका सरकारी निकायहरूले कीर्तिपुरवासी सामु आ-आफ्नै समस्या रहेको गुनासो गरेका छन् ।

कीर्तिपुरमा रहेको नेपाल टेलिकमका प्रमुखले गुनासो गरे 'लाइन्ड लाइन टेलिफोनको टार चोरी नै आफूहरूको मुख्य समस्या रहेको छ । विशेष गरि ट्याडलाफाँट, सल्यानस्थान र टौदह क्षेत्रमा बढि चोरी भइरहेको छ ।' उहाँले अफिसमा ग्राहकहरूको सुविधाका लागि चाँदै नै नागरिक वडापत्र राख्ने समेत बताउनु भएको छ ।

त्यसैगरी खानेपानीका प्रमुख प्रभात कुमार डांगीले कीर्तिपुरमा सप्लाई हुने ९० प्रतिशत पानी जेनेरेटर चलाएर आपूर्ति गर्नुपर्नेमा अहिलेको अवस्थामा लोडसेडिङले गर्दा आपूर्तिमा कम भएको बताउनु भएको छ । दैनिक ७/८ लाख लिटर पानीको माग रहेकोमा हाल ३/४ लाख लिटर पानी मात्र आपूर्ति गर्न सकेको बताउनु भयो । उहाँले कीर्तिपुरको ढल निर्माण बैज्ञानिक रुपले नभएकोले समस्या आएको समेत बताउनु भयो । साथै ढलमा के चिज फाल्ने र के नफाल्ने भन्ने विषयमा जनचेतना जगाउनु पर्ने कुरामा जोड दिनु भयो । ढल सफा गर्दा ढलभित्र सुकुल, बोरा समेत भेटिएको उहाले बताउनु भयो ।

विष्णुदेवी प्राथमिक स्वास्थ्य केन्द्रका हेल्थ असिस्टेन्ट अर्जुन कुमार चौधरीले उक्त स्वास्थ्य केन्द्रमा १३ जना कर्मचारीको दर बन्दी रहेकोमा सिनियर डाक्टर अध्ययना विदामा बस्नु भएको जानकारी गराउनु भयो । उक्त स्वास्थ्य चौकीमा एच एस पी, डट, टाइफाइड, बाथरोग इत्यादिको ४४ प्रकारका औषधी निःशुल्क वितरण गर्ने गरिएको भएतापनि कीर्तिपुरवासीले सो सुविधा उपभोग नगरेको गुनासो गर्नुभयो । उक्त स्वास्थ्य केन्द्र अन्तर्गत ९ वटा उप स्वास्थ्य चौकीहरू रहेको समेत उहाँले बताउनु भयो । स्वास्थ्य चौकीमा नियमित पानी आपूर्ति नभएको, लोडसेडिङले गर्दा उपचारमा असुविधा भएको समेत गुनासो गर्नुहुँदै अस्पताल ब्यावस्थापन समिति निश्क्रिय रहेकोले अस्पतालको काममा समस्या सृजना भइरहेको समेत बताउनु भयो ।

कीर्तिपुर प्रहरी प्रभागका प्रतिनिधिले १२६ जनाको दरबन्दी भएतापनि स्थानाभावको कारण ९० जना मात्र प्रहरी कार्यरत रहेको बताउनु भयो ।

त्यस्तै गरी कीर्तिपुर नगरपालिकाका कार्यकारी प्रमुख रामलाल श्रेष्ठले नगरपालिकामा जनप्रतिनिधि नभएका कारण नगरपालिका टुहुरा जस्तो भएको गुनासो गर्नु भयो । पारित भएको बजेट पनि खर्च गर्न नसकेको समेत उहाले बताउनु भयो । एसियाली विकास बैंकको सहयोगमा कीर्तिपुर नगर क्षेत्रभित्र ८५ वटा सौर्य उर्जावाट सडक बत्ति बाल्ने योजना रहेको बताउनु भयो ।

गत फागुन १९ गते कीर्तिपुरमा नागरिक सरोकार केन्द्रले हिलसाइड होटलमा आयोजना गरेको सरकारी निकायहरूका प्रतिनिधिहरूसंगको अन्तर्क्रिया कार्यक्रममा सरकारी निकायका प्रतिनिधिहरूले नै यसरी आ-आफ्नो गुनासो राखेका हुन् ।

नागरिक सरोकार केन्द्रका संयोजक प्रा.डा. शिव शरण महर्जनको सभापतित्वमा भएको उक्त कार्यक्रममा पूर्व मेयर हिराकाजी महर्जनले स्वागत तथा कार्यक्रमको औचित्य बारेमा बोल्नु भएको थियो । कार्यक्रम हरिशरण महर्जनले संचालन गर्नु भएको थियो ।

Prop: Ram kumar Maharjan 4333344, 9851037150

A 2 Z MOBILE REPAIR CENTRE

Nayabazar, Kirtipur 17

Our Service

Repair and Sale Mobile, LCD, Camera, DVD etc

रेक्स सेक्युरिटी सर्भिसेज

सेक्युरिटी गार्ड तालिम गराई प्रमाण पत्र सहित स्वदेशमा वा विदेशमा रोजगारीको सुवर्ण अवसर दिलाइन्छ । साथै कुनै पनि संघ संस्था, कम्पलेक्स, स्कूल, कलेज, बैंक, सिभिल होम, कलकारखाना र घरको लागि सेक्युरिटी गार्ड चाहिएमा तुरुन्त सम्पर्क राख्नुहोला ।

सम्पर्क: भुवन महर्जन : ९८४१७७८९४४, ट्याडलाफाँट, कीर्तिपुर

पद्मकाष्ठपुरी डेपार्टमेन्टल स्टोर

लोकतान्त्रिक चोक मंगल दोवाटो

9848555555

दर्शन मोविकेयरले ल्याउँदैछ हंगामा

सेकेण्ड ह्याण्डका ब्राण्डेड कलर टिभीहरू

१४ इन्चको रु २०००-३०००।-
२१ इन्चको रु ६,०००-१०,०००।-
२४ इन्चको रु ८,०००-१२,०००।-
२९ इन्चको रु ९,०००-१४,०००।-
३२ इन्चको रु १०,०००-१५,०००।-

स्टक सिमित छ

तुरुन्त

सम्पर्क राख्नुहोला

हरेक ब्राण्डका मोबाइल सेटहरू साथै

अन्य इलेक्ट्रोनिक्स सामानहरू पनि

मोबाइलदेखि
Laptop
सम्मका उपहार
लैजानुहोस्

सहकारीमा खाता खोल्नुहोस्

उपहार सबैलाई दिइनेछ ।

(स्टक रहनुजेल सम्म मात्र)

विस्तृत जानकारीका लागि:

दर्शन बचत तथा ऋण सरकारी संस्था

नयाँबजार-३ फो.नं. ४३३६७७६

कानुनी सल्लाहकार
ज्ञानबहादुर महर्जन
प्रकाशक:
नजरराम महर्जन
सम्पादक
श्रीकृष्ण महर्जन
पुवन्धक
निरजमान सिंह
काठमाण्डौ जि. प्र. का दर्ता नं. २९१-२०६७/०६८

व्यवस्थापन
भरत महर्जन, सनम श्रेष्ठ
फोटो पत्रकार
नविन जोशी
प्रेस: शर्मिला प्रिन्टर्स, डल्लु, काठमाण्डौ
कार्यालय: निखासी टोल: कीर्तिपुर नपा-३
फोन नं.: ४३३३००७, ९८४९४०९०७७
kirtipur_sandesh@live.com

सम्पादकीय

एमालेको एकताको प्रयास

संविधानसभाको तेस्रो ठूलो दल नेकपा (एमाले) ले राजधानीमा आफ्नो शक्ति प्रदर्शन पछि गरेको प्रथम राष्ट्रिय प्रतिनिधि परिषद्को बैठक पछि संविधानसभामा रहेका स-साना कम्युनिष्ट पार्टीहरूसँग एकताको लागि प्रयास गर्ने भएको छ । संविधानसभामा भएका स-साना कम्युनिष्ट पार्टीहरू नेकपा (संयुक्त), नेकपा (एकीकृत), नेकपा (माले) लगायतका पार्टीहरूसँग एकता गर्न सके संसदमा नै नेपाली कांग्रेस भन्दा ठूलो पार्टी अर्थात संसदमा दोस्रो ठूलो पार्टी बन्ने संभावनालाई ध्यानमा राखी एमालेले सो अभियान चलाउन लागेको हो ।

आफ्नो मार्ग निर्देशक सिद्धान्तको रूपमा जनताको बहुदलीय जनवादलाई अपनाउँदै आएको एमालेसँग अन्य दलहरूको एकताको संभावना भने कम रहेतापनि कार्यगत एकताको संभावना भने रहेको छ । एमालेले एकताकै लागि भनेर ती स-साना कम्युनिष्ट पार्टीहरूलाई भने आवश्यक छलफलका लागि पत्राचार गरिसकेको अवस्था छ । एमालेले नेपाल मजदुर किसान पार्टी र राष्ट्रिय जनमोर्चालाई भने पत्र नदिएको अवस्था छ । ती पार्टीहरूसँग एकताको संभावना नभएका कारण सायद पत्र नदिएको हुनसक्छ । जे होस एमालेको यो प्रयास के कति सम्म सफल हुने हो सो कुरा भने जेठ १४ अघि नै स्पष्ट हुने कुरामा कसैको पनि दुईमत छैन होला ।

ख्यांचे प्रश्नको ख्यांचे जवाफ

by Jwajalapaa sakasita Friday, February 24, 2012

सन्दर्भ:

संघीयता बारे

Facebook बाट

संघीयताविरोधीहरू समस्या बल्काउन सधैं एउटा न एउटा ख्यांचे थाप्छन् । हेर्नुस् एकजना बाहुन मित्रले यस्तो प्रश्न तेर्स्यो-‘संवैतिरबाट हेपिएको चमारको राज्यचाहिं खोइ ? अहिले दिइएको आरक्षणमा लोक सेवाको अधिकृत एउटा चमार हुनसक्छ ? डाक्टरी पढ्न छात्रवृत्ति पाउँछ ? धिमाल राज्य खोइ ? सत्तार को भाग खोइ ? थामी, चेपाङ, कुसुन्डा, यिनको राज्य खोइ ? न्याय नै गर्न खोजिएको हो भने सबैभन्दा पिछ्छडिएको दलित वर्गलाई गैरभौगोलिक राज्यमा किन पारियो ?’

यो प्रश्नलाई चिरफार गर्ने वित्तिकै प्रतिप्रश्नको बुमर्यांग तिनै बाहुन मित्रतिरै फर्किन्छ ।

जस्तो कि - १) संवैतिरबाट हेपिएको चमार अरे - हेपेको कसले ? हेप्न सिकाएको कसले ? हेप्ने व्यवस्था टिकाएको कसले ? हेपेर फाइदा उठाएको कसले ? त्यो पिरामिडको टुप्पोमा उनै बाहुन वर्ग हैन त ? कि हैन ?

२. चमारको राज्य खोइ अरे - यत्रो ठूलो जमातका थारु, मगर, तामांग, नेवार, गुरुङ्ग, मधेशीहरूलाई छैन किन राज्य चाहियो अरे” अनि तथ्यांकको पुच्छारतिर रहेकालाई राज्य खोइ अरे - क्या जान्छान्छन हामी ?

संघीयताविरोधीहरू समस्या बल्काउन सधैं एउटा न एउटा ख्यांचे थाप्छन् । हेर्नुस् एकजना बाहुन मित्रले यस्तो प्रश्न तेर्स्यो-‘संवैतिरबाट हेपिएको चमारको राज्यचाहिं खोइ ? अहिले दिइएको आरक्षणमा लोक सेवाको अधिकृत एउटा चमार हुनसक्छ ? डाक्टरी पढ्न छात्रवृत्ति पाउँछ ? धिमाल राज्य खोइ ? सत्तार को भाग खोइ ? थामी, चेपाङ, कुसुन्डा, यिनको राज्य खोइ ? न्याय नै गर्न खोजिएको हो भने सबैभन्दा पिछ्छडिएको दलित वर्गलाई गैरभौगोलिक राज्यमा किन पारियो ?’

चमारको राज्य सोधीखोजी गर्ने नैतिकता तब मिल्छ जब अरू राज्य चाहियो भन्नेसित सहमत बन्नुहुन्छ ।

त्यसमाथि चमारको राज्य बाहुनले सोधीखोजी गरेर दिनु पर्दैन, उनीहरू आफै ‘हामीलाई नि राज्य चाहियो’ भन्दै आउनेछन् । जब उनीहरू आउनेछन् उनीहरूलाई हेप्ने तल फेददेखि माथि टुप्पोका बाहुनसम्म सबैसित हिसाव किताब मार्दै घन्टी बजाउँदै आउने छन्, ढुक्क भए हुन्छ ।

३. लोक सेवाको अधिकृत एउटा चमार हुन सक्छ ? अरे - किन नसक्नु ? सरकारी तलब खाने ठाउँमा जनसंख्याको अनुपातभन्दा कम ठाउँ ओगट्ने पदहरू आरक्षित बाहुन क्षेत्री, नेवार, मधेशी गुरुङ्ग, मगर, राइ, लिम्बु जोसुकैलाई उपलब्ध गराउनु पर्छ ।

तर के गर्नु, बढी बाटो भएर तपाईं खस बाहुनका नेताहरूले तपाईंलाई नै अन्य समुहमा राखेको हुँदा त्यो नसच्चाए सम्म बाहुन क्षेत्रीले आरक्षण पाउने संभावना न्यून छ ।

४. डाक्टरी पढ्न छात्रवृत्ति पाउँछ अरे - यसको जवाफ माथिको बुँदा ३ मै समेटियो ।

५. धिमाल राज्य खोइ ? सत्तारको भाग खोइ ? थामी, चेपाङ, कुसुन्डा, यिनको राज्य खोइ अरे - यसको जवाफ माथिको बुँदा २ मै समेटियो ।

६. न्याय नै गर्न खोजिएको हो भने सबैभन्दा पिछ्छडिएको दलित वर्गलाई गैरभौगोलिक राज्यमा किन पारियो अरे-भूगोल बाहेक अरू राज्यको अवधारणा बुझ्ने नसक्ने भएपछि यस्तै प्रश्नमा रुमल्लिन्छन ।

दलित वर्गमाथि शोषण गर्ने पनि तिनै बाहुन, दलितले अधिकार पाउन लाग्यो भनेर चिन्तित हुने पनि तिनै बाहुन, फेरि तिनै बाहुनलाई गैर भौगोलिक राज्यमा किन पारियो भन्ने चासो, क्या छ हामि ? हाँसो उठदो छैन त ? बाहुनले गरेको शोषण उत्पीडनबाट मुक्ति पाउन उनीहरूलाई छुट्टै भूगोल छुट्याउन होइन, जहाँ जहाँ छन् त्यहीं त्यहीं पूर्ण आत्म निर्णयको अधिकार दिइ कसैले हेप्न शोषण गर्न उत्पीडन गर्न नसक्ने शिल्ड खडा गर्नको लागि यस्तो गैरभौगोलिक राज्यमा पारिएको हो ताकि देशभरी कहीं कतै पनि दलित वर्ग तिनको वर्ग-दुश्मन बाहुन क्षेत्रीबाट शोषित हुन नपरोस् बुझियो त ?

अवकास प्राप्त कर्मचारी : हामी नै विकल्पको आधार हौं

आकर्षण प्रधान

पचास वर्षको उमेर पश्चात अपनाउनु पर्ने जीवन शैली

पचास वर्षको उमेर पश्चात हामीमा एक प्रकारको परिवर्तनहरू सृजना हुन्छ : शारीरिक, आर्थिक, सामाजिक रूपमा । तसर्थ त्यसलाई नियमित गर्न र आफ्नो पक्षमा कायम गरिराख्नका लागि हामीहरूले निम्न पक्षहरूमा ध्यान दिन र सोही अनुरूप कार्यान्वयन गर्न जरुरी छ । यी पक्षहरूलाई अनुशरण गर्न सके अवकास पछिका दिनहरू सकारात्मक रूपमा अगाडि बढ्नमा मद्दत पुग्दछ ।

क) नियमित व्यायाम : विहान र बेलुका हिँड्ने, योग गर्ने ।

ख)स्वस्थ आहार : चिल्लो, पिरो, अमिलो (कागती र फलफूल बाहेक) भुटेको, मादक पदार्थ (चुरोट, सुर्ति, रक्सी आदी) नखाने । सकेसम्म उमालिएको खानेकुराहरू खाने । नून कम खाने ।

ग) तनावमा कमी : आफ्नो नकारात्मक स्वभाव र सोचाईलाई त्याग्ने, अरुको भनाई वा कुरालाई सकारात्मक रूपमा लिने, सदैव सकेसम्म सकारात्मक कुरा गर्ने, रिसलाई नियन्त्रण गर्ने, समूहमा मिलेर बस्ने, आफ्नै कुरा सदैव ठीक छ भनी अडान नलिने आदी ।

घ) सकारात्मक व्यवहार : घर गुहस्थी र समाजमा भए गर ेका कार्यहरूको सकारात्मक रूपमा रुपान्तर गरी लिने, सबै वर्गलाई सकारात्मक रूपमा लिने, सबैलाई आवश्यकता अनुसार क्षमताले भ्याएसम्म सहयोग गर्ने आदी ।

ड) भावनात्मक : भावनात्मकरूपमा स्वस्थ शारीरिक स्वास्थ्य शारीरिक रूपमा स्वस्थ रहनका लागि नियमित रूपमा स्वास्थ्य परि क्षण गर्ने, अरुको स्वास्थ्य स्थितीलाई लिएर आफू चिन्तामा नबस्ने, म सधैं स्वस्थ छु भन्ने भावनाको विकास गर्ने, आदी ।

च) सामाजिक सम्बन्ध : कर्मचारीहरू नोकरीको क्रममा करि व ३० वर्षभन्दा बढी समाजबाट पृथक भएका हुन्छन् । उनीहरू समाजका विविध पक्षहरूबाट अलगिएर बसेका हुन्छन् जसले

गर्दा अवकास प्राप्त पछि आफू समाजबाट एक्लिएको वा पृथक भएका अनुभूति गर्न पुग्दछ र कालान्तरमा ऊ थप एक्लिन जान्छ । यसका उदाहरणहरू हाम्रो समाजमा हामीले प्रत्यक्ष रूपमा देखेका र हेरेका छौं । तसर्थ अवकास पूर्व नै हामीहरूले समाजमा आफ्नो सम्बन्धलाई कायम गर्न विविध कार्यक्रमहरूमा सक्रियता पूर्वक संलग्नता गर्न जरुरी छ । यसको अलावा अवकास प्राप्त पछि समाजसँग आवद्ध हुन विभिन्न सामाजिक क्रियाकलाप मार्फत आफूलाई संलग्न गराउन जरुरी रहन्छ । यसका लागि आफू निकट समाजमा स्थापित गैर सरकारी संघसंस्था, स्थानीय समुदायमा आधारित संस्था, धार्मिक निकाय, शैक्षिक निकायहरूमा स्वयं सेवकको रूपमा क्रियाशिल गर्न जरुरी छ । जसबाट समुदायबाट पृगक हुने संभावना न्यून भई अवकास जीवन सुखमय हुन जान्छ ।

छ) प्रवर्द्धनात्मक सोच : अवकास पूर्व हामीले गरिदै आएका पक्षहरू अवकास पश्चात हुबहु वा जस्ताको तस्तै हुन सक्ने अवस्था रहन्न । तसर्थ अवकास पूर्व नै हामीले आफ्ना पक्षहरूलाई सबल तुल्याइ रहन आवश्यक प्रवर्द्धनात्मक गतिविधिहरू गर्न जरुरी हुन्छ । उदाहरणका लागि अवकास पूर्व मासिक रूपमा रु. १००००/ खर्च गर्ने हैसियत रहन्छ भने अवकास पश्चात यो सम्भव रहन्न । किनकी यहाँसँग सो अनुसारको आय नै रहन्न । तसर्थ यसका लागि अवकास पूर्व नै यहाँले विचार नपुर्‍याउने हो भने यहाँलाई थप समस्याले पिरोल्ने छ । तसर्थ यसका लागि विभिन्न उपायहरू अवलम्बन गर्न सकिन्छ, जस्तै अवकास पूर्व र अवकास पश्चात यहाँसँग रहेको विभिन्न स्रोतहरूलाई सुरक्षित निकायहरूमा परिचालन गर्ने ।

“अवकास प्राप्त कर्मचारी : हामी नै विकल्पको आधार हौं” भन्ने अवधारणालाई मूर्तरूप दिनका लागि अवकास प्राप्त कर्मचार ीहरूको भेलाले निम्न पक्षहरू कार्यान्वयन गर्ने प्रस्तावना सहित कार्य अगाडि बढाएको छ । यसका लागि कार्य अगाडि बढाउन

अवकास प्राप्त कर्मचारीहरूको भेलाले एक कार्यदल गठन गरेको थियो । उक्त कार्यदलमा निम्न महानुभावहरू सदस्य रहेका छन् । १) पूर्वबहादुर महर्जन, निखासी २) उत्तमराज श्रेष्ठ, कुटभो ३) कृष्णहरि महर्जन, अमल्सी, ४) मदनबहादुर महर्जन, थांबहा: र ५) आकर्षण प्रधान, टयाँल

यस कार्यदलले अवकास प्राप्त कर्मचारीहरूको हितका लागि कार्य गर्न कीर्तिपुरमा एक निकाय स्थापनार्थ छलफलका लागि निम्न पक्षहरू प्रस्तावका रूपमा विकास गरेको छ र यसलाई आगामी छलफलमा लाने भएको छ । संस्थाको नाम : क) नेपालीमा: कीर्तिपुर अवकास प्राप्त कर्मचारी समाज (कीअकस) र अंग्रेजीमा Kirtipur Society of Retired Employees (KSRE) संस्थाको दुरदृष्टी “अवकास प्राप्त कर्मचारीहरूको ज्ञान, सीप र अनुभवलाई प्रयोग गरी उन्नत समाजको विकास गर्ने”

संस्थाको लक्ष्य : “सामाजिक विकासमा क्रियाशिल भई स्वाभिमानी र उन्नत समाजको श्रृजना गर्नमा मद्दत पुर्‍याउने ।”

संस्थाको उद्देश्य : क) अवकास प्राप्त कर्मचारीहरूको हितका सम्बन्धमा कार्य गर्ने । ख) स्वयंसेवा र सामाजिक सेवाका गतिविधिहरू संचालन गर्ने । ग) सदस्यहरूको आर्थिक तथा सामाजिक विकास गर्ने र घ) अन्य समानान्तर संघसंस्थाहरूसँग सहयोग आदान प्रदान गर्ने ।

संस्थाको मुख्य कार्य क्षेत्र : क) वकालत ख) स्वयंसेवा तथा सामाजिक सेवा ग) लघुवित्त र घ) संयुक्त तथा एकीकृत कार्यक्रम इलाका निर्धारण : पहिलो चरणमा छलफल गर्ने क्षेत्रहरूमा कीर्तिपुर, नगाउँ र पाँगा निर्धारण गरेको छ । अन्तमा कीर्तिपुर नगर क्षेत्रमा बसोबास गर्ने अवकास पूर्व र अवकास प्राप्त कर्मचार ीहरूले आफ्नो हितका लागि सामाजिक उत्तरदायित्व सहितको एक सामाजिक सञ्जाल स्थापना गरी आवश्यक कार्य अगाडि बढाउने छ भने विश्वास यस पक्षिकारले लिएको छ ।

मङ्गलमा हाजिरी जवाफ

निशा लामा (प्रशिक्षार्थी)

कीर्तिपुर नयाँबजारस्थित मंगल बहुमुखी क्याम्पसमा गत आइतवार २१ गते दिन हाजिरी जवाफ प्रतियोगिता सम्पन्न भयो ।

प्रतियोगिता अन्तर संकाय बीच भएको थियो । जसमा ६ वटा समुहहरूको सहभागिता रहेको थियो । प्रत्येक समुहमा ३ जना रहेको थिए । प्रतियोगितामा प्रश्न वाचक लोक राज रेग्मी, रकी महर्जन, महेन्द्र महर्जन र अन्य शिक्षकहरूको सहयोग रहेको थियो । प्रतियोगितामा इतिहास र भूगोल, स्वास्थ्य, भाषा र साहित्य, विज्ञान र प्रविधि, खेलकुद, श्रव्यदृश्य र रापिड फायर गरी ७ वटा राउन्डबाट प्रश्न सोधिएको थियो ।

कार्यक्रमको सुरुवातमा प्रत्येक समुहबाट एक जना सहभागीले चिट लिइ उक्त चिटमा राखिएको नम्बर अनुसार आफ्नो स्थानमा बसेका थिए । त्यसपछि कार्यक्रमलाई अगाडि बढाउने क्रममा प्रश्नहरू सोधिन सुरु भयो । अन्तमा रापिड फायर राउन्ड अन्तर्गत प्रत्येक समुहलाई १० वटा प्रश्न सोधिएको थियो । प्रत्येक उत्तरको ५ अंक दिइएको थियो ।

यसरी रापिड राउण्ड सकिएपछि अंकको घोषणा गरिएको थियो जसमा कक्षा १२ मानविकि र बी.एड. तेस्रो वर्ष दुबैले समान अंक प्राप्त गरेका थिए । त्यसपछि विजयी समुह घोषणा गर्नको लागि दुवै समुहलाई एउटा एउटा प्रश्न सोधिएको थियो । जसको सही उत्तर दिई १४० अंक प्राप्त गरी कक्षा १२ मानविकि संकाय प्रथम भएका थिए र बी.एड. तेस्रो वर्ष दोस्रो भएका थिए ।

राराहिलमा अभिभावक दिवस एवं प्रतिभा प्रदर्शन

गत फागुन २० गते शनिवार कीर्तिपुरको छुगाउँ स्थित राराहिल मेमोरियल स्कूलमा अभिभावक दिवस एवं विद्यार्थीहरूको प्रतिभा प्रदर्शन गरिएको थियो । प्रमुख अतिथि पर्यटन तथा नागरिक उड्डयन राज्यमन्त्री दिलिप महर्जनले पानसमा बत्तिबाली उद्घाटन गर्नु भएको थियो । प्रमुख अतिथि महर्जनले उद्घाटन गर्दै उक्त विद्यालयले गरेको प्रगतिको प्रशंसा गर्दै भौतिक पूर्वाधार भएको विद्यालयले अब व्यावहारिक शिक्षामा जोड दिनुपर्ने बताउनु भयो । सो कार्यक्रममा रातो बंगलाको सहयोगमा गत वर्ष संचालन गरिएको प्राथमिक शिक्षक तालिममा सहभागीहरूलाई प्रमाणपत्र वितरण गरेको थियो । कार्यक्रमका सभापतित्व स्कूल व्यवस्थापन समितिका सदस्य तुल्सीदास महर्जनले गर्नु भएको थियो । स्वागत मन्तव्य इन्द्र भट्टराईले गर्नु भएको थियो । प्रिन्सिपल नारायण महर्जनले विद्यालयको गतिविधि बारे प्रकाश पार्नु भएको थियो । उक्त अवसरमा विद्यालयका विद्यार्थीहरूले सांस्कृतिक कार्यक्रम गर्नुका साथै विभिन्न आदिवासी जनजातिहरूको भेष भुषाको पनि प्रदर्शन गरिएको थियो ।

शहिद स्मारक कलेज कीर्तिपुरका संस्थापक मध्ये एक प्रा. डा. चन्द्र विक्रम बुढाथोकीको यही फागुन ९ गते असामयिक निधन भएकोले गत फागुन २१ गते १३ औं दिनको

शहिद स्मारक कलेजमा श्रद्धाञ्जली सभा पुण्यतिथिमा शहिद स्मारक कलेज कीर्तिपुरले श्रद्धाञ्जली सभाको आयोजना गरियो । क्याम्पस प्रमुख मिलन मान

मङ्गलमा कविता प्रतियोगिता

सजनी श्रेष्ठ (प्रशिक्षार्थी)

कीर्तिपुरस्थित रहेको मङ्गल कलेजमा गत फागुन २३ गते कविता प्रतियोगिता सम्पन्न भएको थियो ।

यस कविता प्रतियोगिता अन्तर संकाय बीच भएको थियो । उक्त कार्यक्रममा सभापतित्व क्याम्पसका प्रिन्सिपल प्रदिप महर्जन, निर्णायक मण्डलमा उर्मिला रेग्मी, बासुदेव सुवेदी र क्याम्पस कोअर्डिनेटर सिद्धि बहादुर महर्जन रहनु भएको थियो । कार्यक्रमको उद्घोषण चारुभा घिमिरेले गर्नु भएको थियो । उक्त कविता प्रतियोगितामा कविताको शिर्षक 'मेरो देश' भन्ने शिर्षक रहेको थियो ।

उक्त कविता प्रतियोगितामा १० जनाको सहभागिता रहेको थियो । जसमा प्रथम टेक नार

ायण पाण्डे B.Ed Ist year, दोस्रो निशा महर्जन, कक्षा ११ व्यवस्थापन संकायबाट र तेस्रो तोरण बस्नेत B.Ed 3rd year भएको थियो ।

कविताको विजेता टेक नार आयण पाण्डे शारीरिक रुपमा अपाङ्ग हुनुहुन्छ । उनले आफ्नो आँखाबाट देख्न सक्दैन तर उनले आफै कविताको रचना गरि प्रतियोगितामा सहभागी भए । उनले रचना गरेको कविता ब्रेनलिपिबाट लेखिएको थियो ।

हार्दिक समवेदना

जन्म
१९९८ आश्विन २६

स्व. चन्द्रविक्रम बुढाथोकी

स्वर्गारोहण :
२०६८ फागुन ९

मृत्यू आवाज दिएर आउँदैन

नजरराम महर्जन

यस धरतिमा जन्म लिएपछि एकदिन हामीले मृत्युवरण गर्ने पर्छ । अर्थात जन्म लिनु भनेकै मर्नको लागि हो । हामी आमाको गर्भबाट जसरी केही नलिइकन यस धरतिमा अवतरण गर्छौं त्यस्तै मृत्युवरण गर्दा पनि हामी केही नलिइकन जान्छौं । अनि बाँकि रहन्छ हामीले जीवनमा गरेका राम्रा र नराम्रा कुराहरू मात्र ।

कसैको मृत्यु प्वाँख सरी हलूका हुन्छ त कसैको मृत्यु फलाम सरी गह्रंगो हुन्छ ।

सन्दर्भ प्रा.डा.चन्द्र विक्रम बुढाथोकीको हो । वि.सं. १९९८ साल आश्विन २६ गते बुबा मीनवहादुर बुढाथोकी र आमा दुर्गा विन्दुको कान्छो छोराको रूपमा कीर्तिपुर नगरपालिका वडा नं.१५ चारघरेमा जन्मनु भएको थियो । सैनिक तथा प्रहरीको पृष्ठभूमि परिवारमा जन्म लिएर पनि उहाँले शिक्षा क्षेत्र अंगाल्नु भयो । उहाँको बुबा सैनिक हुनुहुन्थ्यो भने ठूलो दाजु चेतवहादुर प्रहरी सेवामा हुनुहुन्थ्यो । माहिला दाजु गोवर्धन सेनामा हुनुहुन्थ्यो । उहाँलाई पनि सेना या प्रहरीमा जागिरे हुन परिवारबाट दबाव आएता पनि तत्कालीन गाउँमा शिक्षा क्षेत्रको दुरावस्थालाई ध्यानमा राखेर उहाँले शिक्षा क्षेत्रमा लाग्ने निधो गर्नुभयो । त्यसबेला कीर्तिपुर क्षेत्रमा माध्यमिक विद्यालय नभएकोले उहाँले पाँगामा जनसेवा प्रौढ हाइस्कूल खोल्न सक्रिय भूमिका निभाउनु भयो । केही वर्ष जनसेवाको प्रधानाध्यापक पनि बन्नुभयो । पिएचडी गर्नको लागिमात्र जनसेवाको प्रधानाध्यापकको पदबाट राजीनामा दिएर जानुभयो । त्यसबेला २० वर्षको उमेरमा विवाह गर्दा ढिला भएको ठान्ने समाजमा उहाँले ३० वर्षको उमेरसम्म पनि विवाह गर्न मान्नु भएन । उहाँले त्यतिबेला भ्याप्प दाही जुगा पाल्नुहुन्थ्यो । त्यसैले उहाँलाई पाँगालीहरू दाहीवाल मास्टर साहेव भन्ने गर्थ्यो । घरको कान्छो छोरा भएको कारण घरमा उहाँलाई बच्चुरामा भन्ने गरिन्थ्यो । वि.सं. २०३० सालमा इतिहासमा पिएचडी पास गरिसकेपछि मात्र २०३१ सालमा प्रा.डा. उषा बुढाथोकीसँग उहाँको विवाह भयो । कीर्तिपुर क्षेत्रमा माध्यमिक विद्यालय त भयो तर त्यसपछिको अध्ययन गर्न काठमाडौं जानुपर्थ्यो । कीर्तिपुरवासीको यस समस्यालाई मध्यनजर गरी समकालिन साथीहरूसँग मिली कीर्तिपुरमा देउराली क्याम्पस स्थापना गर्नुभयो । जुन अहिले शहिद स्मारक कलेजको रूपमा संचालित छ । केही वर्षदेखि गाखेल कलंकीमा घर बनाएर बसिरहनु भएको थियो । उहाँले त्रि.वि.को जागिरबाट अवकास लिनु भएपछि कम्पोष्ट मल बनाउन थाल्नु भएको थियो । मृत्यु आवाज दिएर आउँदैन । यो बुढाथोकी परिवारमा बज्रपात भएर आएको छ । उहाँको एकलो छोरा दिपेश बुढाथोकी संगीत क्षेत्रमा लाग्नु भएको थियो । आफ्ना साथीहरूसँग सांगीतिक कार्यक्रम गर्न काभ्रेमा जाँदा यही साल असोज २६ गते हृदयाघात भइ देहावसान भयो । त्यस्तै ७१ वर्षसम्म पनि कुनै दीर्घरोग नलागेको अझै देश र समाजको लागि निकै काम गर्ने योजना बनाइ काम गरिरहनु भएका प्रा.डा. चन्द्र विक्रम बुढाथोकी यही मंसिर १८ गते काम विशेषले लगनखेल जान गांखेलनिर रिंगरोडमा बस पखिरेरहनु भएको बेला एक जना केटा यमराजको रूपमा मोटरसाईकल लिएर आयो । बाटोमा उभिएर बस पखिरेरहनु भएको प्रा.डा. चन्द्र विक्रम बुढाथोकीलाई ठक्कर दियो । उहाँको टाउको फुट्यो, कानबाट रगत बग्यो । उहाँलाई अन्नपूर्ण न्यूरो हस्पिटलमा भर्ना गरियो । उपचार गर्दागर्दै होसमै नआइकन तीन महिनापछि २०६८ फागुन ९ गते उहाँको स्वर्गवास भयो ।

इतिहासविद् प्रा.डा. चन्द्रविक्रम बुढाथोकीले कीर्तिपुरको इतिहासबारे अनुसन्धान गरिरहनु भएको र छिट्टै पूरा हुने कुरा बताउनु भएको थियो । अब उक्त इतिहास अधुरै हुने हो कि उहाँले पूरा गरिसक्नु भएको हो हेर्न बाँकि छ । नत्र उहाँले भन्नुभएको थियो, “कीर्तिपुरको इतिहासमा अहिलेसम्म नसुनेका प्रमाणित कुराहरूलाई प्रमाणित रूपमा अगाडि ल्याउँछु ।”

यस सहकारीका सल्लाहकार डा. चन्द्रविक्रम बुढाथोकीको ७१ वर्षको उमेरमा असामयिक निधन भएकोले दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको कामना गर्दै

भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं

साथै यस दुःखद घडीमा शोक सन्तप्त परिवारजनप्रति

भगवानले धैर्य धारण गर्ने शक्ति प्रदान गरुन भनी

हार्दिक समवेदना व्यक्त गर्दछौं ।

स्वराज कृषि सहकारी सं. लि.

टाउन प्लानिङ, नयाँ बजार, कीनपा -१७

नेपाली भाषाको माध्यमबाट नेपालभाषा सिकौं

नेपालभाषा ————— नेपाली भाषा

बा छँ दु ला ?-	याकन- छिटो
बुबा घरमा छ कि ?	बुलुहुँ - विस्तारै
छक्रे धिबा दु ला ? -	तीजके - विस्तारै
तिमीसँग पैसा छ कि ?	चलाखं - छिटो
व थाय्या नां दु ला ?-	हथासं- छिटो
त्यो ठाउँको नाम छ कि ?	होस यासैं - होशियार भइ
छु इलय वयेगु ? -	बांलाक्क - राम्रोसँग
कति बजे आउने ?	बांमलाक्क - नराम्रोसँग
थ्व सुयात वीगु ? -	लिबाक्क - ढिलोसँग
यो कसलाई दिने ?	न्हापां - चाँडै
अन छु जुयाच्चंगु ?-	भिगु - सक्कली
त्यहाँ के भइरहेको छ ?	तःधंगु - ठूलो
व गबले वःगु ?-	बांलाःगु - राम्रो
ऊ कहिले आएको ?	चाकलाःगु - बाटुलो
थ्व छु खः ?-	हाकुगु - कालो
यो के हो ?	भिं - राम्रो
खँ छु खः ?-	मभिं - नराम्रो
कुरा के हो ?	साक्क - स्वादिलो
थ्व कुसा सुयागु ? -	मसाक्क - बेस्वादिलो
यो छाता कसको हो ?	बांलाक्क - राम्ररी
व छाया वःगु ? -	बांमलाक्क - नराम्ररी
ऊ किन आएको ?	खः - हो

स्पेशल ओलम्पिकमा बास्केटबलको शुभारम्भ

बौद्धिक अपांडगता भएका खेलाडिहरूले खेल्ने खेल स्पेशल ओलम्पिक बास्केटबल खेल पहिलो पटक कीर्तिपुर नयाँबजारस्थित बास्केटबल कोर्टमा फागुन १४ गते सम्पन्न भयो ।

डा. ज्योति शेरचनको सभापतित्वमा सुरु भएको उक्त खेलमा प्रमुख अतिथि युवा तथा खेलकुद मन्त्रालयका उप सचिव अन्तर बहादुर सिलवालले खेलाडिहरूलाई बल हस्तान्तरण गरि खेलको उद्घाटन गर्नु भएको थियो । उक्त कार्यक्रममा स्वागत मन्तव्य स्पेशल ओलम्पिक राष्ट्रिय प्रशिक्षक एवम् कार्यक्रम संयोजक प्रदिप महर्जनले गर्नु भएको थियो । धन्यवाद ज्ञापन स्पेशल ओलम्पिक नेपालका कोषाध्यक्ष प्रा. डा. श्यामकृष्ण महर्जनले गर्नु भएको थियो । संचालन सर्वेश्वरी पंडितले गर्नु भएको थियो । यो प्रतियोगिता ५/५ मिनेटको चार क्वार्टर गरी खेलाइएको थियो । नवज्योति स्कुल वानेश्वर र बाल कल्याण सुस्त मनस्थिति कीर्तिपुर बीच भएको उक्त खेल २-२ स्कोर भई बराबर भएको थियो । यस खेलमा सहयोगीको भूमिका मंगल उच्च मा.वि.का विद्यार्थीहरूले गरेको थियो । रेफ्रिमा नहेन्द्र महर्जन र हीराकाजी महर्जन हुनुहुन्थ्यो ।

स्मरणरहोस कीर्तिपुरबाट नै बास्केटबल खेलको राष्ट्रिय प्रतियोगिताको शुरु भएको थियो भने बौद्धिक अपाङ्गको प्रथम खेल पनि यहिँबाट शुरु भएको छ ।

छैठौँ राष्ट्रिय खेलकुद सम्पन्न

नवीन महर्जन

छैठौँ राष्ट्रिय खेलकुद प्रतियोगिता २०६८ फागुन १४-२१ गतेसम्म सुदूरपश्चिमाञ्चल को धनगढी र महेन्द्रनगरमा सञ्चालन भइ महेन्द्रनगरको महेन्द्र रङ्गशालामा सम्पन्न भएको छ । यस प्रतियोगिताको उद्घाटन र अष्टपति डा. रामवरण यादवद्वारा भएको थियो भने समापन प्रधानमन्त्री बाबुराम भट्टराईद्वारा गरिएको थियो । यस प्रतियोगितामा ३२ खेल समावेश गरिएका थिए । पाँच विकास क्षेत्रस्तरीय टिम,

नेपाल प्रहरी, सशस्त्र प्रहरी, जनमुक्ति सेना, र विश्वविद्यालय टिम गरी ९ वटा टोलीको सहभागिता थियो । अन्तमा आएर नेपाली सेनाले दक्षिण एसियाली सैनिक खेल प्रतियोगिताको तयारीको निहुँ बनाएर सहभागिता नजनाइएको थियो । स्मरणरहोस २०६५ सालमा सम्पन्न पाँचौँ राष्ट्रिय खेलकुदमा पनि सेनाले छ खेलमा समावेश भएको थिएन । त्यो बेला जनमुक्ति सेनालाई र राष्ट्रिय खेलकुदमा सहभागिता जनाइएको बहानामा समावेश नजनाइएको हो ।

वास्तवमा देशमा शान्ति प्रकृया, सेना समायोजन र संविधान लेखनको कार्य तिव्र गतिमा भइरहेको समयमा सेनाले खेलकुदमा सहभागीता नजनाउनु सधैं यस्तो सहभागिता नजनाउनु वास्तवमा सेनामा सम्मिलित खेलाडिहरूको लागि नै नराम्रो हो

। अहिले सम्पूर्ण पक्षहरू एकमत भई देशमा शान्ति प्रकृया, सेना समायोजन र संविधान लेखनको तत्परता देखाउने बेला हो ।

यदि सेना स्तरीय कुनै अन्तर राष्ट्रिय प्रतियोगिता हुने हो भने भन बढीभन्दा बढी प्रतियोगितामा प्रतिस्पर्धा गर्ने, अझ आवश्यक परेको खण्डमा स्वदेशी र विदेशी खेलाडिहरूसँग मैत्रीपूर्ण खेल खेलेर आफ्नो स्तर सुधार्नु पर्ने हो । न कि कुनै बहाना गरी प्रतियोगितामा सहभागीता नजनाउने । यस्तो अवस्था रहेमा खेल स्तर माथि आउनुको सट्टा भन कमजोर हुँदै जान्छ ।

तसर्थ यसरी सहभागिता नगरे अरुलाई भन्दा आफ्नै स्तर विकासमा रोक लगाउने हुन जान्छ साथै खेल जस्तो पवित्र कार्यमा र अनैतिक पूर्वाग्रह राख्नु अझ राम्रो होइन ।

राष्ट्रिय खेलकुद परिषदले पहिलो पटक राष्ट्रिय खेलकुदमा नगद पुरस्कारको पनि व्यवस्था गरेको छ । व्यक्तिगत तर्फ विजेतालाई नगद रु.१०,०००/ र समूह खेलमा विजेता टिमका सदस्यलाई रु.५,०००/ प्रदान गरिएको थियो ।

तर यस प्रतियोगिताको व्यवस्थापनलाई लिएर निकै आलोचित भएको छ । विशेष गरी खेलाडिको बस्ने खाने कुरालाई लिएर निकै विवादमा परेको देखिन्छ । आउँदो दिनमा यसलाई ध्यान दिनुपर्ने देखिन्छ ।

अब हुने सातौँ राष्ट्रिय खेलकुद पूर्वाञ्चलमा हुने भएका छन् । पूर्वाञ्चलको माग बमोजिम रा.खे.प.ले आगामि प्रतियोगिता पूर्वाञ्चलमा गर्ने भएको हो । यसरी सुदूरपश्चिमबाट बाई गर्दै पूर्वाञ्चलमा भेट गर्ने भएको छ ।

निमन्त्रणा

यस मङ्गल बहुमुखी क्याम्पसमा २०६७ मा स्नातक तह तथा १२ कक्षा सकाएका विद्यार्थीहरूलाई विदाई तथा सम्मान एवं नयाँ विद्यार्थीहरूलाई स्वागत र पुरस्कार वितरण कार्यक्रममा उपस्थित हुनको लागि हार्दिक निमन्त्रणा गरिन्छ ।

कार्यक्रम
मिति: २०६८ फाल्गुन २७ गते शनिबार
समय: विहान १०:३० बजे
स्थान: मङ्गल प्राङ्गण, कीर्तिपुर

प्रार्थी
प्रिन्सिपल तथा
मङ्गल उच्च मा.वि./बहुमुखी क्याम्पस
परिवार

शेयर धनीहरूलाई शेयर

सम्बन्धि सूचना

यस कम्पनीको १५ औँ वार्षिक साधारण सभाबाट भएको छलफल बमोजिम ३० प्रतिशत शेयर मूल्य कायम गरी शेयर फिर्ताको लागि निवेदन दिनु हुने महानुभावहरूलाई यही चैत १ गते देखि रकम प्रदान गरिने व्यहोरा यसै सूचनाद्वारा जानकारी गराइन्छ । साथै अन्य शेयरधनी महानुभावहरूले पनि शेयर बिक्री गर्न चाहेमा यही चैत मसान्तसम्म निवेदन दिने म्याद थप गरिएको जानकारी गराइन्छ ।

कीर्तिपुर यातायात सेवा कं.लि.

नयाँबजार, कीर्तिपुर -३

फोन नं. ४३३०७७४

फोकटमा पत्रिका हेर्नेहरूले हैरान गयो

तर ती सबैजना पत्रिका किन्नेहरु नभइ हेर्नेहरुको भीड हुँदो रहेछ । जुन भीड हेर्दा त उहाँको पत्रिका एकैछिनमा सकिनु पर्ने हो । तर होइन उहाँ खाना नै नखाइकन विहान देखि दिउँसोसम्म त्यही बसिरहनु हुन्छ । हामी क्याम्पसबाट फर्किँदासम्म पनि त्यतिकै पत्रिका बाँकिरहेको हुन्छ ।

एकदिन उहाँसँग जिज्ञासा राखेर सोधें, 'आमा, तपाईंले त निकै पत्रिका बेच्नुहुन्छ जस्तो लाग्छ ।' 'बिक्री भएको भए यतिबेलासम्म बसिरहनु पर्छ र ?' उहाँले भन्नुभयो । 'अनि विहान त यहाँ पत्रिका किन्नेहरुको भीड लागिरहन्छ ।' मैले उत्सुकतावस सोधें । 'उनीहरु कहाँ पत्रिका किन्नेहरु हो र ? उनीहरु त यहाँ आएर पत्रिका हेर्छ अनि फालेर जान्छ । फोकटमा पत्रिका पढ्नेहरुले मलाई हैरान गरिसक्यो । उनीहरु चौबाटोमा बसेर पत्रिका पढी दिँदा बाटो जाम भयो भनेर प्रहरीले मलाई उठाउने कुरा गरीसके । उनीहरुले त्यसरी नपढोस भनेर पत्रिका स्टीचले च्यापेर राख्दा पनि स्टीच निकालेर पढ्ने गरेको छ । कतिजना त पत्रिका पढेर पैसै नदिइकन खुसुक्क लिएर हिँड्छन् के भन्ने ? मान्छेले लाजै पचाएपछि, नैतिकता नै छाडेपछि के गर्ने ? म बुढीको कुरो कसैले सुन्दैनन् ।' उहाँको कुराले यो पत्रिका पढ्ने बुद्धिजिवि बनाउँदाहरुको नैतिकताको बारेमा सोच्नु पर्ने भएको छ । विशेष गरेर केही राष्ट्रिय दैनिक पत्रिकाको मूल्य दस रुपैयाँ भएदेखि यस्तो व्यवहार गर्न थालेको उहाँले बताउनु भयो ।

रञ्जु के.सी. (प्रशिक्षार्थी पत्रकार)

कीर्तिपुरको पाँगा दोबाटोबाट भाजंगल जाने बाटोको एक छेउमा विहान सबैदेखि एकजना बुढी आमा राष्ट्रिय दैनिक पत्रिकाहरु भुईँमा फैलाएर बेचिरहेकी हुन्थिइन । उहाँको पसल वरिपरि पत्रिका किन्नेहरुको घुईँचो लागेको सबैले देखेका छन ।

पाँगामा पनि चोरी बढ्यो

कोपिला गिरी (प्रशिक्षार्थी)

आजकल कीर्तिपुर क्षेत्रमा चोरीको घटना निकै बढ्न थालेको छ । केही हप्ता अगाडि भाजंगल क्षेत्रमा घरको चुकुल (हद्दा) चोरि भएको घटना सुन्दा अचम्म लागेको थियो । तर त्यो चुकुल सामान्य नभैकन घरको मूलढोकाको राम्रोको लागि लगाइएको पितलको हद्दा (चुकुल) एक सेटै लैजाँदो रहेछ । यो घटना भाजंगलबाट पाँगामा पनि हुन थालेको छ । पाँगाको हेखालीस्थित जगतलाल महर्जनको घर, लाछीका विक्रमको घर, धुसिका विचित्र कार्कीको घर, महेशरामको घर लगायत शहिदपथमा चोरी घटना भएको छ । उक्त हद्दा फिक्क गाब्रो भयो भने ढोका नै विगारेर लैजाने गरेको छ । यस्तो घटना घटिरहँदा पनि आजसम्म कसैलाई गिरफ्तार गर्न सकेको छैन । प्रहरीले बेलुका १० बजेदेखि विहान ४ बजेसम्म गस्ति गर्ने गरेको छु भनेपनि कसले चोरी गयो भनी पत्ता लगाउन सकेको छैन ।

थुनुवाको डायरी-३४

२०६७/०७/२६ शुक्रवार सैतीस दिन

आज विहान ३ बजे निद्रा खुल्यो । पिशाव गरेर आएँ । सुत्न प्रयत्न गरें । मेरो निद्रा कोशौँ दूर भागिसकेको छ । कापी कलम निकालें । मनको बह पोख्न थालें । हिजो म छुट्छु होला भन्ने ठूलो आशा थियो । भात खाएर घाम तापिरहेको थिएँ । म छुट्ने भनेर एक कान दुई कान मैदान भैसकेको थियो । मेरो नजिकै एक जना केटा बसिरहेको थियो । ऊ मसँग बोल्न आयो । कुराकानीको सिलसिलामा उसले भन्यो, "बा आज तपाईं बाहिर जानु हुन्छ भन्ने सुनेको छु । तपाईं बाहिर जानुभयो भने मेरो एउटा काम गरि दिनुहोला ।" उसले आफ्नो परिचय दिँदै भन्यो, 'म शिव क्षेत्री ३४ वर्षको भएँ । मेरो घर रामेछाप जिल्ला लखनपुर गा.वि.स. बा.न.२ हो । मेरो घर मा बुबा हुनुहुन्छ । स्वास्थ्यी र दुईजना बच्चाहरु छन ।'

"तपाईं के केसमा आउनु भएको ?" मैले सोधें । 'असोज २३ गते राती कालीमाटीमा साथीहरूसँग बसेर गफ गरिरहेको बेला प्रहरी भ्यान आयो । राती हल्ला गरेर बसेको भनेर समातेर कालीमाटी थानामा थुन्न लग्यो । त्यतिबेला मैले अलि अलि रक्सी पनि खाईराखेको थिएँ । पाकेट छामेर मनी व्याग लियो । म रिक्सा चलाउँछु । मेरो रिक्सा बाहिर छ भने । रिक्सा भित्र ल्याएर राख्यो । खाना पनि नखाई रातभरि थुन्यो । भोलिपल्ट छाड्ने भनेर एउटा कागजमा सही गरायो ।

भोलिपल्ट म्याद थप्न लग्यो । कार्तिक १५ गते पेशी भयो । सार्वजनिकस्थलमा हो हल्ला गरेको अभियोगमा सी.डी.ओ.ले ३०००/- रुपैयाँ धरौँटी माग्यो । मैले तिर्न सकेन । मेरो मनी ब्याग पनि दिएन । 'उसले लामो सुस्केरा हालेर भन्यो, 'तपाईं बाहिर जानुभयो भने मेरो साहुजीलाई खबर गरि दिनुहोला

'तपाईंको साहुको नाम ठेगाना दिनुस् । भेटे भने भनूला । मेरो साहुको नाम राम श्रेष्ठ हो । उहाँलाई आकासे साहू पनि भनिन्छ । घर किलागल चौकैमा छ । त्यहाँ गएर सोधे जसले पनि देखाउने छ ।'

'तिमी यहाँ कति गते आएको ?' 'कतिएक १५ गते घर टाँडि बुझाउन नसकेर यहाँ पठाएको हो ।'

उसको कुरा सुनेर मेरो मन खिन्न भयो । तीन हजार रुपैयाँ तिर्न नसकेर ऊ जेलमा आउनु पर्‍यो । आज म जेलमा परेको छु । मैले के अपराध गरेको छु ? ४.३० बजे मेरो आँखा बोझिल भएर आयो । ज्याकेट लगाएर सुतें ।

५.४० मा मेरो निद्रा खुल्यो । बाहिर गएर नित्यकर्म गरेर आएँ । मलाई चिया खान मन लाग्यो । होटलमा गएर ब्वायक टी खाएँ । डाँडामा गएर एउटा चुरोट पिएँ । बाहिर घुम्न थालें । घुम्दाघुम्दै ६.४५ भयो । दूध चिया र बिस्कुट खाएँ । ७ बजे ओमशान्तिमा गएँ । आज राजेन्द्र भाइजी आउनु भएको छ । मुरली सुनें । ध्यान बसें ।

८.३० बजे ओमशान्तिबाट बाहिर आएँ । फेरि होटलमा गएर एक कप कफी पिएँ । डाँडामा गएर एउटा चुरोट पिएँ । कोठामा आएर डायरी लेख्न थालें ।

यो चार पाँच दिनमा मेरो खर्च निकै बढेको छ । मनमा अनेकौँ कुरा खेलन थालेको छ । मनको त्यो बेदना शान्त पार्न चिया र चुरोटले साथ दिइरहेको छ । म यहाँबाट बाहिर निस्केपछि श्रीमतीलाई एउटा उपहार दिने विचार गरेको छु । पहिलो उपहार त अब म कहिल्यै रक्सी पिउँदिन । रक्सी मेरो स्वास्थ्यको लागि नहुने रहेछ । दुई महिना हुन लाग्यो मैले रक्सी खाएको छैन । अब त रक्सी खाउँजस्तो पनि लाग्दैन ।

'तिमी त बाहिरभन्दा पनि मोटाएका छौँ । हामीले त तिमीलाई कति दुःख कष्ट होला भन्थानेको थिएँ ।' हिजो यज्ञराम दाइले भन्नुभएको थियो ।

'होइन दाइ, यो चार दिवा बाठ बाहिर आउन नपाउने एउटा मात्र दुःख छ । नत्र यहाँ भित्र मलाई कुनै दुःख छैन । समयमा खान, समयमा सुत्न पाइरहेको छ । आफूले खाएब्रे थालसम्म पनि माभ्नु पर्दैन ।' मैले भनें । मेरो कुरा सुनेर यज्ञराम दाइले सन्तोषको सास फेर्नु भयो ।

आज ओमशान्तिमा भाइजीले पूर्व जन्म र कर्मको बारेमा प्रवचन दिनु भएको थियो — 'हामीले यहाँ बन्दी जीवन बिताइरहनु परेको छ । यो हाम्रो रहर होइन । हाम्रो पूर्वजन्मको फल पनि हुनसक्छ । रामले १४ वर्षको वनवास जानुपर्‍यो । के उहाँले

अपराध गर्नु भएको हो र ? राजा दशरथले मृग भनेर वाण चलाउँदा श्रवणकुमारलाई लागेर मरेछ । श्रवणकुमारको आमा बुबाले राजा दशरथलाई श्राप दिएछ, 'तिमीले पनि पुत्र वियोगमा मर्नु परोस्' त्यही श्राप पूरा गर्न रामले वनवास जानु पर्‍यो । त्यही वनवासको क्रममा रामले अहिल्यालाई उद्धार गर्नु भयो । रावणलाई मार्नुभयो । र रावणलाई मार्नु भनेको असुरी प्रवृत्तिको विनाश हो । त्यसैले ह जेलमा परे भनेर दुःख मनाउनु पर्दैन । बरु मनमा रहेको पाँच विकार तत्व -काम, क्रोध, लोभ, मोह र अहंकारलाई जितेर जानु पर्छ । त्यसैले परमात्माको ध्यान गरुं । आजकल यो कलियुगको अन्तिम समय हो । यो समय भनेको औँसीको रात हो । अँध्यारो रातमा आफू बाहेक अरु कोही देखिदैन । त्यसैले मानिसले राम्रो नराम्रो छुट्याउन सक्दैन ।'

यो कुरासँग म सहमत भएँ । आज मेरो विरुद्ध उजुरी दिने बच्चाहरुले मलाई चिन्न सकेन । क्षणिक आवेशका आएर आफ्नो स्वार्थको लागि अरुको बहकाउमा आएर मलाई फसायो । आज मलाई भन्दा बढी उनीहरुलाई सास्ती भैरहेको होला । उनीहरुलाई एउटा कोठामा थुनिराखेको छ । कसैसँग भेट्न दिएको छैन ।

त्यतिमात्र कहाँ हो र ? उनीहरुको स्वर्णिम भविष्य बनाउने एक वर्ष खेर गयो । पढाई छुट्ने भयो । अब उनीहरुलाई कसले पढाउँछ ? कर्म खोटा ती केटीहरुलाई

भाग्यमानी बनाउन खोजेकोले मलाई पाप लागेको हो कि ? अस्ति भान्जा नरेन्द्रले पनि भनेको थियो, 'मामा तपाईंले जिन्दगीभर अर्कालाई सहयोग गर्दै आउनु भयो । आज के भयो ? त्यही परोपकार गर्न खोज्दा आज यहाँ ल्याइ पुर्‍यायो । अबदेखि यो समाजसेवा गर्न छानुस ।'

मेरा आफन्त, नाता कुटुम्ब सबैले यस्तै भन्छन् । ती बच्चाहरुले गर्दा समाजसेवा प्रति नै मानिसमा वितृषा पैदा गराईदियो । सवा नौबजे चिया पिइरहेको बेला माईकबाट खेमराजको नाम बोलायो । पक्का पनि वकिल आएको होला भनेर खेमराजलाई भनें, 'यदि वकिल आउनु भएको हो भने हिजो मेरो पेशी के कारणले सरको सोध्नुहोला ।' हामी दुबैजनाको वकिल मदन रेग्मी नै हो । हुन्छ भनेर खेमराज गयो

खाना खाएर डाँडामा बसेर चुरोट पिइरहेको थिएँ । खेमराज आएर भन्यो, 'अधि वकिल मदन नै आएको थियो । हिजो तपाईंको पेशी समयले नभ्याएर सरेको र हिजो दिनभरिमा जम्मा दुईवटा मुद्दाको मात्र बहस भयो । अब शुक्रवार पहिलो नम्बरमा पर्छ । हिजो राम्रो न्यायाधिशकोमा पेशी परेको थियो रे । हिजो समयले भ्याएको भए तपाईं अवश्य छुट्नु हुन्थ्यो रे ।' 'यो मेरो दुर्भाग्य नै भन्नुपर्‍यो ।' त्यहीबेला माईकबाट मेरो नाम बोलायो । छोरा आएको होला भनेर गएको त हाइन रहेछ । पाँगा धुसिडोलको रविन्द्र र उको

श्रीमती विष्णु नानी आएका र हेल्छन् । उनीहरुलाई देखेर मेरो मन रमायो । भेटघाटस्थलमा गएर भेटें । 'ती बच्चाहरुले गरकाका यस्तो ठाउँमा आएर बस्नु परेको छ । हुनै नसक्ने आरोप लगायो । हामीहरु कसैले विश्वास गरेका छैनौं । हामी त बुहारीहरु तैपनि तपाईंले हामीलाई छोरी सरह माया गर्नु भएको छ ।' विष्णुनानीले भनिन

'अहिले मुद्दा के भैरहेको छ ?' रविन्द्रले सोध्यो । 'हिजो १७ नं.मा बहस गर्न नभ्याएर सच्यो । अर्को शुक्रवार बहस हन्छ होला नभए मंसीर २६ गते जिल्ला अदालतमा साक्षी बकपत्र हुन्छ ।' 'हामीबाट के सहयोग हुनसक्छ । सहयोग गर्न हामी तयार छौं ।' विष्णुनानीले भनिन । उनीहरूसँग कुरा गरेर छुट्टिन लागेको बेला श्रीमती र बुहारी आए । हिजोको पेशीको बारेमा श्रीमतीले भनिनु, 'धरौँटी राख्न भनेर पैसा र लालपूजा लिएर गएको थिएँ । बहस भएन । सबैजना निराश भएर फर्के ।' त्यहीबेला रमेशमान र नारायण कार्की आए । कुराकानी भयो । यस्तो बेलामा पार्टीले मद्दत गर्नु पर्ने हो । एमाले कीर्तिपुर नगर कमिटीले वास्तै गरेको छैन । अब एकचोटि पाँगामा एमालेहरु मिलेर केन्द्रिय कार्यालयमा डेलिगेशन जाने भनेर गए । नरहरिदाइ पनि आज मलाई भेट्न आउन लागेको थियो । घरबाट निस्कंदा खुट्टा मर्केर आउन सकेन भन्ने खबर रमेशमान बाट पाएँ ।

कमश .....

हैन त ?

-भरत

बेता मान्छे होलीको दिन चाहिँ
बजावोस भन्दा मान्छे भ'न.....
हेटस्सस सधले धित मठन्जेल
छालो मोसो दलेट
ल्याई दे'छ !!

B.S.S बज्राचार्य साउण्ड तथा स्टेज सर्भिस बज्राचार्य कार्ड र छपाई

हाम्रा सेवाहरू B.S.S

म्याकि स्पिकरहरू: म्याकि मिक्सर, जेनेरेटर र लाइट सिस्टमको पनि व्यवस्था छ ।

स्टेजहरू: १२X१६, १६X२४, २०X२४, २०X३०

साईजहरू ३ फिट, ४ फिट, ६ फिट

बिवाह, ब्रतबन्ध तथा अन्य शुभ कार्यहरूका लागि कार्डहरू छपाईका साथै नेपाली खाम तथा फाईलहरू

बिवाह, ब्रतबन्ध तथा अन्य शुभ कार्यहरूका लागि नेवा: फ्युजन बाजा चाहिएमा सम्पर्क गर्नुहोला ।

तेजमान बज्राचार्य

निल: सांस्कृतिक पुच:का ब्याण्ड मेनेजर

फोन: ९८५१०६०३१८,

९८५११०२३०५

कालिमाटी टंकेश्वर

पर्यटन विकास र हाम्रो शुन्यता

नेपाल विश्वको पर्यटकिय स्थल हो । यसमा कुनै शंका नै छैन । विश्वको सर्वोच्च शिखर सगरमाथाबाट मात्र पनि वर्षमा अरबौं कमाएको समाचार छुदैछ । नेपालको हिमालय क्षेत्र विश्वको मानिसलाई आकर्षित गर्ने उद्गम स्थल हो जहाँबाट हिमाली भेगका मानिसहरूको मूल आयस्रोत बनेको कुरा सर्वविदितै छ ।

हिमाली भेगको सुन्दर मनोरम दृश्य, प्रकृतिको विविधताले गर्दा नेपालको पर्यटन विकासलाई मुख्य आधार क्षेत्र मानेका छन । हिमाली भेगका शोर्पाहरूको रहन सहन, चाडपर्व, सांस्कृतिक परम्परा आदि पर्यटकलाई मनोरञ्जनका साधन भएका छन । त्यस्तै पहाडि जिल्लाका खोलानाली, नदी, तालतलैया, झरना, बन्यजन्तु, पशुपछि पनि नेपालको पर्यटन विकासको अर्को मुख्य आकर्षक वस्तुहरू हुन । पहाडि जिल्लामा बसोबास गर्ने विभिन्न जनजाती, उनीहरूको रहनसहन, भेषभुषा, परम्परा, संस्कृति, चाडपर्व आदि पनि पर्यटन विकासका आधार हस्तु हुन । तराईका हरिया फाँट, वन जंगल, बन्यजन्तु, तराई, मधेशका जनजातीका सांस्कृतिक परम्परा जस्ता नेपालको भौगोलिक पृथकता बीच पाएका अनेकता बीचको एकता नै नेपालको विशेषता बनेको कारण पनि नेपालको पर्यटन

विकासमा ठूलो सघाउ पुगेको छ । काठमाडौं उपत्यकाको हाम्रो पुर्खाहरूको नासोको रूपमा रहेको मठमन्दिर, सतलपाटी, चोक, पोखरी, मूर्तिकला, वास्तुकला, चित्रकला, हावापानी जस्ता अति रमणीय स्थलहरू रहेको कारण पनि होला, काठमाडौं, ललितपुर र भक्तपुर को पर्यटन विकासमा छुट्टै पहिचान रहेको छ । त्यस्तै पोखरा उपत्यकाको बेग्लै पर्यटकिय महत्व छ ।

पर्यटन विकास भनेको आन्तरिक वा बाह्य आगन्तुक-हरूलाई आकर्षित गरी पर्यटक हरूबाट आय आर्जन गरी रोजगारी सिर्जना गर्ने, स्थानीय पहिचान र शीप कलाकौशल देखाउने, स्थानीय रहनसहन, परम्परागत सांस्कृतिक धरोहर हरू को प्रचारप्रसार गर्ने, पर्यटकहरूलाई मनोरञ्जन, मान सम्मान दिई उनीहरूबाट बढी खर्च गराउन सक्नु नै पर्यटन विकासको आधार हुन सक्छ । तर आजभोलि पर्यटन विकास भनेको कुनै एउटा विषयसंग मात्र सिमित भएको देखिँदैन । आजभोलि जहाँतहिँ पर्यटन विकासको लागि उत्सव महोत्सव गर्ने होड नै चलेको छ । आजभोलि कृषि पर्यटन, युद्ध पर्यटन, उद्योग व्यापार पर्यटन, मेला पर्यटन, धार्मिक पर्यटन, सांस्कृतिक पर्यटन जस्ता विविध विषयमा पर्यटन शब्द

प्रयोग हुँदै आएको छ । यो पनि राम्रै होला । हाम्रो पर्यटन मन्त्री भने पर्यटन वर्ष २०११ सकेपछि नयाँ नयाँ जहाज सहयोग माने, खरिद गर्ने शुरुमा रहेछ । पर्यटन विकासको आधार हवाइजहाज उडाउनु, बिसाउने धावन मार्ग सुधारतर्फ लाग्दै छु भनी निरिक्षणमा जुत्नु भएको छ । पर्यटन विकासको लागि भन्दै महोत्सव, मेला भेलाको उद्घाटन गरी हिड्यो । पर्यटन क्षेत्रको सुधार विस्तारको लागि कुनै ठोस पहल गरेको देखिँदैन । पर्यटन विकासको नाउँमा देश विदेश घुम्ने, उद्घाटन गर्ने गर्दै गर्दा सभा समारोह मात्र देखा, लाग्छ होला यहाँ त सबै मानिस पर्यटन विकासमा लागि रहेका छन् ।

पहिले पहिले ऐतिहासिक शहर कीर्तिपुरमा प्रत्येक शनिवार र मंगलवार विदेशी पर्यटक हरूको भुँइँचो लाग्थ्यो । कीर्तिपुरको परम्परागत रूपमा हातले बुन्ने तानहरू अवलोकन गरिन्थ्यो । कीर्तिपुरको रहनसहन, जात्रा पर्वहरू हेरी रमाइन्थ्यो । कीर्तिपुर को उमामहेश्वर, बाघभैरव, चिलन्चो, विहार, मठमन्दिर, पाटीपौवा, इनार कुवा, चोक दबली हेरी फोटो खिच्थ्यो र संसारभरि कीर्तिपुरको प्रचार प्रसार हुने गरेको थियो । त्यस्तै चोभारको जलविनायक, आदिनाथ, मन्दिर लगायत पाँगा वरिपरिका गाउँबस्तिहरूसम्म पर्यटकहरू घुमेको, वान रुपज

व्यंग सन्देश

श्रद्धा फुल्ल महर्जन

प्लिज भनेको सुनिन्थ्यो, कीर्तिपुर पनि पर्यटकहरूको गन्तव्यस्थल रहेको थियो तर आज कीर्तिपुर पनि छायाँमा परेको छ । कीर्तिपुर बाट नै पर्यटन राज्यमन्त्री पनि हुनु भएको छ तर कीर्तिपुर शहर लाई पर्यटकीय शहर बनाउन सकेको छैन । यहाँको धेरै ऐतिहासिक मठमन्दिरहरू जिर्णोद्धारको पर्खाइमा छ, पर्यटकीय क्षेत्र सुधारको आशामा छ तर भरपर्दो छैन । तालतलैया हरू सुधारको आशामा छ, पोखरीहरू पानी बिना फोहोर फाल्ने कन्टेनर भएको छ ।

साँच्चै भन्ने हो भने कीर्तिपुर पर्यटन क्षेत्रमा पनि सुन्यमा छ । कुनै विदेशी पर्यटकबाट कीर्तिपुरले फाइदा उठाउन सकेको छैन । पर्यटकीय दृष्टिकोणबाट कुनै ठोस कार्यक्रम पनि गर्न सकेको छैन । यहाँको होमस्टेहरू पनि फिंगा धपाएर बस्नु पर्ने अवस्था छ । होटल, लज, होमस्टेलाई व्यवस्थित नगर्ने, कीर्तिपुरमा सूचना केन्द्र स्थापना नगर्ने, सार्वजनिक शौचालयको विस्तार स्तरबृद्धि नगर्ने, परम्परागत पुरानो बस्तीहरूमा भएको कलाकौशल बचाउन नसक्ने हो भने कीर्तिपुर मा पर्यटक आएन भनेर गुनासो गर्नुको कुनै औचित्य हुँदैन । यो कुरा सबैलाई चेतना होस् ।

बुकिङ्ग खुल्यो

बाघ भैरव बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.द्वारा संचालित कीर्तिपुर भेगमा नै सुविधा सम्पन्न दुई वटा हल सहित १५०० जना क्षमताको पार्टी प्यालेस- 'बाघ भैरव बैक्विट' संचालित भएको सहर्ष जानकारी गर्दछौ । हामीकहाँ विवाह, ब्रतबन्ध, जंकु (भिमरथारोहण) आदिको पार्टी तथा भोज गर्न, विभिन्न संघ संस्थाहरूको - सभा, सम्मेलन, प्रदर्शनी तथा सेमिनार, गोष्ठी गर्न बुकिङ्ग खुल्ला गरिएको छ ।

विशेषताहरू :- खुल्ला रमणीय स्थल, यथेष्ट पार्किङ्गको व्यवस्था, सुविधा सम्पन्न दुईवटा हल, DJ हलको छुट्टै व्यवस्था भएको, जेनेरेटरको सुविधा,

बाघ भैरव बैक्विट (पार्टी प्यालेस)

नगाउँ, बालकुमारी मन्दिर सँगै फोन नं. ४३३०२३६, ९८५१०६२३७४, ९८४१३०२२०३, ९८५१०७२०७२, ९८४१३४३५३७

सुहाना क्याटरिङ्ग सर्भिस

ट्याङ्ला, कीर्तिपुर

नोट: विवाह, ब्रतबन्ध, पिकनिक, सेमिनारका साथै विशेष अवसरमा हामीलाई सम्झनुहोस् ।

Buffet Dinners Luncheons, B.B.Q.S etc

Sudarsan Karki

(Mobile 9841461573, 9803910869, 4334477)

फ्लायट तथा कोठा भाडामा

कीर्तिपुर नयाँबजारको अन्डरग्राउण्ड

पार्किङ्ग सुविधा भएको घर

कार्यालय (अफिस)को लागि अति

उपयुक्त फ्लायट तथा कोठा भाडामा

सम्पर्क: ९८०३६३०८७१, ९७४१००२५१७

हार्दिक समवेदना

जन्म
१९९८ आश्विन २६

स्वर्गारोहण :
२०६८ फागुन ९

स्व. चन्द्रविक्रम बुढाथोकी

यस कलेजका संस्थापक सदस्य डा. चन्द्रविक्रम बुढाथोकीको ७१ वर्षको उमेरमा असामयिक निधन भएकोले दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको कामना गर्दै भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं साथै यस दुःखद घडीमा शोक सन्तप्त परिवारजनप्रति भगवानले धैर्य धारण गर्ने शक्ति प्रदान गरुन भनी हार्दिक समवेदना व्यक्त गर्दछौं।

सहिद स्मारक कलेज

नयाँ बजार, कीनपा -३

हार्दिक समवेदना

जन्म
२०२७ पुष १५

स्वर्गारोहण :
२०६८ फागुन ७

स्व. उषा बुढाथोकी

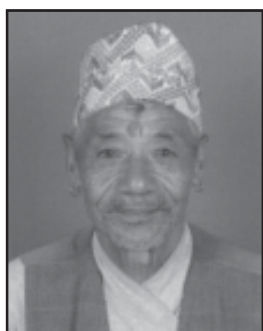
यस जालपादेवी प्रा. वि. का भूतपूर्व प्र.अ उषा बुढाथोकी (के.सी)को २०६८ साल फागुन ७ गते का दिन आल्पायुमै असामयिक दुःखद निधन भएकोले दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको कामना गर्दै श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं। साथै शोक सन्तप्त परिवार जनप्रति भगवानले धैर्य धारण गर्ने शक्ति प्रदान गरुन भनी हार्दिक समवेदना व्यक्त गर्दछौं।

श्री जालपादेवी प्राथमिक विद्यालय परिवार

कीनपा १५, चारघरे

हार्दिक समवेदना

जन्म:
वि.सं. १९९०
माघ ९

स्वर्गारोहण
२०६८ फागुन ५
गते शुक्रवार

स्व. जितलाल महर्जन

यस विद्यालयका विद्यालय व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष केदार महर्जनका पुज्यनीय पिता जितलाल महर्जनको असामयिक स्वर्गारोहण भएको आज १३ औं दिनको पुण्य तिथिमा दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको कामना गर्दै भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं। साथै यस दुःखद घडीमा शोक सन्तप्त परिवारजनप्रति धैर्यधारण गर्ने शक्ति प्रदान गरुन भनी ईश्वरसंग प्रार्थना गर्दै समवेदना प्रकट गर्दछौं।

गोरखनाथ माध्यमिक विद्यालय

धवाखासी, कीर्तिपुर १७

हार्दिक समवेदना

जन्म:
ने. सं. १०५०
सिल्लाथ्व तृतिया

स्वर्गारोहण
ने. सं. ११३२
चिल्लाथ्व पारु

स्व. रामप्यारी महर्जन

यस विद्यालयका शिक्षक श्री गौतम महर्जनको ममतामयी आमा रामप्यारी महर्जनको ८३ वर्षको उमेरमा असामयिक निधन भएकोले दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको कामना गर्दै श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं। साथै यस दुःखद घडीमा शोकसन्तप्त परिवारजनप्रति धैर्यधारण गर्ने शक्ति प्रदान गरुन भनी ईश्वरसंग प्रार्थना गर्दै समवेदना प्रकट गर्दछौं।

कीर्तिपुर माध्यमिक विद्यालय परिवार

बाहिगां, कीर्तिपुर- १७